

ad 39 b. Der formentes ikke at være Føje til at paalægge danske Fiskere Forbudsbestemmelser til Fordel for de fremmede Nationers Fiskeri i Nordsøen.

ad 40. Forslaget gaar ud paa at sikre Fiskerne Ret til Hummerfiskeri paa Søterritoriet.

ad 41. En saadan Bemyndigelse for Indenrigsministeren anses for uforuden og en Henvendelse til Lovgivningsmagten i hvert Fald tilstrækkelig.

ad 42. Med Hensyn til dette Ændringsforslag henvises til det i Betænkningens almindelige Del om Vimsfjorden anførte.

ad 43. Forslaget gaar ud paa nærmere at betegne, hvilke Bunde der kan henregnes til de i Paragraffen omhandlede.

ad 44. Forslaget gaar ud paa til Bestemmelse for Laasningen at fordrø en bestemt Eftervisning af, at Fiskeengel fortrinnsvis udlækkes i disse Bunde, og at indskrænke det laasede Antal til en Tolvtedel, eftersom der kun kan være Tale om Yngel af Ferskvandsfisk.

ad 45. Det omhandlede Møde er hidtil af Administrationen kun betragtet, som raadgivende, saaledes at det staar saavel det i Paragraffen nævnte Udvalg i sin Indstilling til Ministeriet og dette sidste frit for at tilfidesætte de paa Mødettagne Beslutninger og fæste Afstemninger. Man formener imidlertid, at disse bør være bindende, saa at Fiskerne ikke kunne paatvinges hverken Vedtægt overhovedet, eller Bestemmelser i en saadan, naar herfor ikke er Flertal paa Mødet.

Angaaende den Maade, paa hvilken der hidtil er forholdt ved Udførelse af Lovens Forstrifter angaaende Vedtægter, er det ikke opnaaet, at de paagældende Fiskere have haft en saadan Indflydelse paa Vedtægtens Indhold, at dette kun kan blive overensstemmende med Flertallets Ønske, hvad dog Loven maa forudsættes at have villet. Naar nemlig nogle Fiskere, ikke sjældent beslede og opmuntrede hertil af Kontrollen, have indgivet en Ansøgning til Ministeriet om at faa Ved-

tægt, har Ministeriet i Reglen fulgt den Fremgangsmaade at opfordre vedkommende Amtmand til at indhente Oplysning fra Kommunalbestyrelserne i de det paagældende Farvand tilgrænsende Kommuner om, hvor mange af de i hver Kommune boende Fiskere der stemte for eller imod Indførelse af Vedtægt. Kommunalbestyrelserne have da kaldt Fiskerne sammen, og efter at have adspurgt disse indberettet deres Stemmegivning til Amtet, der saa atter har indberettet det samlede Resultat til Ministeriet. Ved den ved denne Lejlighed rettede Forespørgsel til Fiskerne, har der dog aldeles ikke kunnet være Tale om, hvoreledes deres Ønsker maatte være med Hensyn til Vedtægtens Indhold. At gøre nærmere Forslag herom er efter § 47 det deri nævnte Udvalgs Sag, et Udvalg, af hvis Medlemmer kun en over Halvdelen ere Fiskere. Selv om Fiskerne i Udvalget ere enige, hvad i øvrigt langt fra behøver at være Tilfældet, er det dermed ikke givet, at de have Medhold hos et Flertal af deres Kammerater, og viser det sig paa det i § 47 omhandlede Møde, at et Flertal overhovedet ikke vilde have en Vedtægt af den af Flertallet foreslaaede Bestaffenhed eller forlanger Forandringer i Udvalgets Forslag, har man, som fornaævnt, hidtil troet at kunne sætte sig ud derover, og paa denne Maade er der paa sine Steder paatvunget Fiskerne Vedtægter af et imod Flertallets Ønske stridende Indhold. Nærværende Udvalg tror at handle efter, hvad der i Virkeligheden har været tilfældet ved Loven, ved at stille Ændringsforslaget, der gaar ud paa at forhindre, at saadant kan ske.

ad 46. Med Hensyn til dette Ændringsforslag, der i det væsentlige vil være motiveret ved det nys anførte, skal kun bemærkes, at da Vedtægter overhovedet, som nærmere paavist i denne Betænkningens almindelige Del, maa anses, som Lovgivningen for Tiden er, for at være af meget tvivlsom Nytte, ligesom der er kommet megen Misforståelse med dem til Orde, har man